EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

28. veebruar 2008 *

Kohtuasjas C-398/05,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Finanzgericht Düsseldorfi (Saksamaa) 2. novembri 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 15. novembril 2005, menetluses

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

versus

Hauptzollamt Aachen,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud G. Arestis (ettekandja), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský ja T. von Danwitz,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: E. Sharpston,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 21. juuni 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, esindajad: *Rechtsanwalt* P. Henseler ja *Rechtsanwalt* T. Lieber,

– Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistas *Rechtsanwalt* G. Berrisch,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja K. Gross,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 12. juuli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1599/1999 – millega kehtestatakse Indiast pärit vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Korea Vabariigist pärit vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi osas (EÜT L 189, lk 1; ELT eriväljaanne 11/32, lk 1) – kehtivust.

2 Käesolev eelotsusetaotlus esitati AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (edaspidi „AGST") ja Hauptzollamt Aacheni (edaspidi „Hauptzollamt") vahelises kohtuvaidluses selle üle, et Hauptzollamt nõudis AGST-lt tasakaalustava tollimaksu tasumist kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN") alamrubriiki 7223 00 19 klassifitseeritud vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba India päritolu terastraadi impordil.

Õiguslik raamistik

3 Euroopa Ühenduse poolt tasakaalustava tollimaksu kehtestamist reguleerivad sätted on ette nähtud nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78), muudetud nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 (edaspidi „alusmäärus").

4 Alusmääruse artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Tasakaalustava tollimaksu võib kehtestada otseselt või kaudselt mis tahes toote valmistamiseks, tootmiseks, eksportimiseks või veoks antud subsiidiumide korvamiseks, kui toote vabasse ringlusse lubamine tekitab ühenduses kahju."

5 Selle määruse artikli 8 lõige 7 sätestab:

„Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust."

Määrus nr 1599/1999

6 Euroopa Ühenduste komisjon võttis 23. märtsil 1999 vastu määruse (EÜ) nr 618/1999, millega kehtestatakse Indiast ja Korea Vabariigist pärineva vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi impordi suhtes ajutine tasakaalustav tollimaks (EÜT L 79, lk 25; edaspidi „ajutine määrus").

7 Seejärel võttis nõukogu 12. juulil 1999 vastu määruse nr 1599/1999, millega kehtestatakse Indiast pärit vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja lõpetatakse menetlus Korea Vabariigist pärineva impordi osas.

8 Seoses ühe teise menetlusega, mis käsitles roostevabast terasest varbasid, võttis nõukogu 13. novembril 1998 vastu määruse (EÜ) nr 2450/1998, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks roostevabast terasest India päritolu varbade impordile ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (EÜT L 304, lk 1). See määrus tühistati Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. septembri 2001. aasta otsusega kohtuasjas T-58/99 Mukand jt *vs.* nõukogu (EKL 2001, lk II-2521).

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 AGST kuulub Saksa peamiste painduva roostevaba terastraadi tootjate hulka. Nimetatud äriühing deklareeris 7. augustil ja 17. novembril 2000 Hauptzollamtis vabasse ringlusesse lubamiseks vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi, mis kuulub KN-i alamrubriiki 7223 00 19.

10 AGST märkis kauba päritoluriigiks Araabia Ühendemiraadid ja esitas lisaks talle äriühingu Link Middle East Ltd poolt esitatud kaubaarved ning päritolusertifikaadid vorm A, mille kohaselt need tooted olid valmistatud Araabia Ühendemiraatides.

11 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse tulemusel ilmnes siiski, et tegelikult oli imporditud toodete päritoluriik India. OLAF-i väitel oli Link Middle East Ltd poolt ajavahemikul 1999. aasta juuni kuni 2000. aasta detsember ühendusse imporditud roostevaba terastraadi tootja äriühing Venus Wire Industries Ltd, mille asukoht on Mumbai (India).

12 Määruse nr 1599/1999 alusel nõudis Hauptzollamt 30. juuli 2003. aasta otsusega, et mainitud deklaratsioonide alusel tasutaks tagantjärele tollimaks ja tasakaalustav tollimaks summas vastavalt 4034,79 Saksa marka ja 59 513,21 Saksa marka.

13 Hauptzollamt jättis 29. juuni 2004. aasta otsusega rahuldamata vaide, mille AGST esitas nimetatud tollimaksu sissenõudmise kohta. AGST esitas 21. juulil 2004 Finanzgericht Düsseldorfile selle otsuse peale kaebuse, milles väitis eelkõige, et tasakaalustava tollimaksu tagantjärele sissenõudmine on ebaseaduslik, kuna määrus nr 1599/1999 on kehtetu.

14 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht Düsseldorf menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas […] määrus (EÜ) nr 1599/1999 […] on kehtetu osas, millega nähakse ette, et Venus Wire Industries Ltd (Mumbai, India) toodetud terastraadi eest[, mis klassifitseeritakse KN-i] alamrubriiki 7223 00 19, tuleb tasuda tasakaalustav tollimaks?"

Eelotsuse küsimus

15 Toimikust nähtub, et sisuliselt soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas määrus nr 1599/1999 on kehtetu, kuna Euroopa Liidu Nõukogu hinnang selle kohta, et ühenduse tööstusele on tekitatud kahju ning et selle kahju ja roostevaba terastraadi subsideeritud impordi vahel esineb põhjuslik seos, sisaldab ilmset viga. Sellega seoses ei ole kõnealune kohus kindel, kas Esimese Astme Kohtu eespool viidatud otsus Mukand jt *vs.* Nõukogu – millega tühistati määrus nr 2450/98, mis käsitles roostevabast terasest India päritolu varbasid, mis kuuluvad KN-i alamrubriikidesse 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 – on ülekantav käesolevale põhikohtuasjale, et hinnata määruse nr 1599/1999 kehtivust.

Poolte argumendid

16 AGST leiab, et määrus nr 1599/1999 on kehtetu, kuna nõukogu hinnang selle kohta, et ühenduse tööstusele on tekitatud kahju ning et selle kahju ja roostevaba terastraadi subsideeritud impordi vahel esineb põhjuslik seos, sisaldab ilmset viga. Ühenduse institutsioonid ei arvestanud piisavalt India eksportivate tootjate vastuväidetega selle kohta, et roostevabast terasest lehttoodete ühenduse tootjad on tekitanud ühenduse tööstusharule kahju, moodustades „sulami hinnalisa kartelli".

17 Kohtuistungil väitis AGST, et lehttoodete puhul suurendati sulami hinnalisa – mis on terastoodete hinna arvutamisel arvestatav koefitsient – kunstlikult tulemikoefitsiendiga 1,35. Roostevabale terastraadile kohaldatav sulami hinnalisa määrati kindlaks, korrutades lehttoodete puhul kohaldatava sulami hinnalisa samuti 1,35-ga, mis tõi vältimatult kaasa sulami hinnalisa suurenemise terastraadi puhul.

18 AGST märgib lisaks, et analoogia alusel tuleb kohaldada Esimese Astme Kohtu otsust Mukand jt *vs.* nõukogu ja tühistada määrus nr 1599/1999.

19 Mis puutub lehttoodetega seotud sulami hinnalisa kartelli, siis ei oma AGST-i väitel tähtsust see, et terastraati ei toodeta lehttoodetest ja et asjaomased tootjad ei ole alati samad. Komisjon on juba tuvastanud, et eksisteeris kartell, mis mõjutas roostevabast terasest varbade hinda – nagu otsustas ka Esimese Astme Kohus eespool viidatud otsuses Mukand jt *vs.* nõukogu.

20 AGST väidab, et mainitud kartell mõjutas samuti roostevaba terastraadi hinda. Tegelikult ei erista miski roostevabast terasest varbasid roostevabast terastraadist, kuna mõlemad kuuluvad varbmaterjali hulka. Pealegi määravad hindade arengu roostevaba terase turul lehttoodete tähtsuse tõttu väga sageli just lehttoodete tootjate hinnaotsused.

21 AGST leiab, et määruse nr 1599/1999 põhjendustes on korratud samu põhjendusi kui määruses nr 2450/98, mis tühistati Esimese Astme Kohtu eespool viidatud otsusega Mukand jt *vs.* nõukogu.

22 AGST on seisukohal, et kuna miski ei erista roostevabast terasest varbasid roostevabast terastraadist, mõjutas sulami hinnalisa kartell roostevaba terastraadi hinda samal määral kui roostevabast terasest varbade hinda. Seega sisaldab määrus nr 1599/1999 samuti samasugust ilmset kaalutlusviga kui määrus nr 2450/98, mis käsitleb roostevabast terasest varbade subsideeritud importi.

23 Komisjon väidab seevastu, et ühenduse institutsioonid uurisid nii esialgse määruse kui ka määruse nr 1599/1999 puhul India tootjate vastuväiteid, mis puudutasid ühenduse lehttoodete tootjate vahelise sulami hinnalisa kartelli olemasolu.

24 Sellega seoses märgib komisjon, et ta sedastas eelkõige esialgse määruse põhjendustes 212–216, et roostevaba terastraati ei valmistata lehttoodetest ja et ühenduse tootjate kasutatud müügihindade võrdlemine näitas, et samade toodete hinnad varieeruvad.

25 Lisaks täpsustavad need põhjendused, et sulami hinnalisa kartellil oli roostevabade terastraattoodete hinnas vaid väike osakaal. Nõukogu kinnitas neid järeldusi hiljem lõpliku määruse nr 1599/1999 põhjenduses 93.

26 Peale selle leiavad komisjon ja nõukogu, et Esimese Astme Kohtu järeldusi eespool viidatud otsuses Mukand jt *vs.* nõukogu ei saa käesolevale kohtuasjale üle kanda, et hinnata määruse nr 1599/1999 kehtivust. Ühenduse institutsioonid on nimetatud

määruses põhjendatult järeldanud, et kõnealuste toodete koguhinnas vaid väikest osakaalu omava sulami hinnalisa kohaldamine ei sea ühenduse tööstusharule tekitatud kahju kindlaksmääramise seisukohalt kahtluse alla lõplike kaalutud keskmiste hindade usaldusväärsust.

27 Nimetatud institutsioonid leivad, et igal juhul puudub ilmne kaalutlusviga määruses nr 1599/1999 esitatud tähelepanekutes, mis põhinevad kaalutud keskmistel hindadel ning käsitlevad nii kahju kui ka põhjuslikku seost kahju ja põhikohtuasjas vaadeldavate toodete subsideeritud impordi vahel.

28 Nende institutsioonide sõnul olid selle kahju kindlaksmääramisel kaks olulist tegurit ühelt poolt import Indiast märkimisväärselt madala hinnaga ja teisalt ühenduse tööstusharu müügihinna oluline alanemine. Seega isegi kui oletada, et sulami hinnalisa kohaldamine tõstis kõiki netohindu ühenduses ja et selle hinnatõusu tingis üksnes konkurentsivastane tegevus, oli kõnealuse impordi hind ikkagi ligikaudu 17% võrra alla löödud.

Euroopa Kohtu vastus

29 Tuleb uurida, kas ühenduse institutsioonid tegid ilmse kaalutlusvea, hinnates seda, kas ühenduse tööstusharule on tekitatud kahju ning kas kahju ja roostevaba terastraadi subsideeritud impordi vahel esineb põhjuslik seos.

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et määrus nr 1599/1999 kordab neid samu põhjendusi, mis on esitatud määruses nr 2450/98 selleks, et lükata tagasi India eksportivate tootjate vastuväited ühenduse tootjate piirava tegevuse, nimelt sulami hinnalisa ühtse kohaldamise kohta.

31 Esiteks tuleb meenutada, et vastavalt alusmääruse artikli 8 lõikele 7 uuritakse lisaks subsideeritud impordile ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, tagamaks, et nende teguritega tekitatud kahju ei omistataks subsideeritud impordile sama artikli lõike 6 alusel.

32 Kõnealuses artiklis nähakse näitlike teguritena ette muu hulgas kolmandate riikide ja ühenduse tootjate kaubandust piirav tegevus ning konkurents nende tootjate vahel.

33 Teiseks tuleb meenutada, et ühenduse institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad (vt Euroopa Kohtu 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale, EKL 2007, lk I-7723, punkt 40 ja viidatud kohtupraktika).

34 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ühenduse tööstusharule tekitatud kahju kindlaksmääramine eeldab keerulise majandusliku olukorra hindamist ning et kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt eespool viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punkt 41 ja viidatud kohtupraktika). Nii peab eelkõige toimima siis, kui subsiidiumivastase menetluse raames tuvastatakse selliseid tegureid, mis tekitavad kahju ühenduse tööstusharule.

35 Nõukogu ja komisjon on kohustatud kahju kindlaksmääramisel uurima, kas kahju, millele nad kavatsevad oma järeldused rajada, tuleneb tegelikult subsideeritud impordist, ja välistama kogu teistest teguritest põhjustatud kahju, eelkõige selle kahju, mille põhjuseks on ühenduse tootjate enda käitumine (vt 11. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie vs. nõukogu, EKL 1992, lk I-3813, punkt 16).

36 Tuleb märkida, et ühenduse institutsioonid viitasid Euroopa Kohtu menetluses – tõrjumaks AGST argumenti, nagu ei oleks need institutsioonid uurinud India tootjate vastuväiteid lehttoodetega seotud sulami hinnalisa kartelli kohta – määruse nr 1599/1999 põhjendusele 93, milles kinnitati esialgse määruse põhjendustes 209–216 esitatud järeldusi, kuna ükski asjaomastest pooltest ei olnud esitanud uusi argumente seoses India eksportivate tootjate vastuväidetega, mille kohaselt olid kõik ühenduse tööstusharu poolt subsiidiumivastase menetluse raames esitatud andmed sulami hinnalisa süsteemi kohaldamise tõttu kunstlikult paisutatud.

37 Esialgse määruse põhjendustes 210 ja 211 on tõdetud, et otsus, millega tuvastati sulami hinnalisaga seonduv konkurentsivastane tegevus, käsitles lehttooteid, mitte varbmaterjali, mille hulka kuulub põhikohtuasjas käsitletav roostevaba terastraat. Eksportivad tootjad väitsid siiski, et lehttoodetega seotud ebaseaduslik tegevus mõjutas ka varbmaterjali ja omas tagajärgi seoses selle hilisemate töötlemisetappidega.

38 Eksportivate tootjate argumentide tõrjumiseks väitis komisjon esialgse määruse põhjenduses 212, et tehnilistel põhjustel ei valmistata roostevaba terastraati lehttoodetest ja et seega on kaheldav, et viimatimainitud toodete osas tuvastatud kooskõlastatud tegevus põhjustas tagajärgi seoses esimesena mainitute toodete hilisemate töötlemisetappidega. Komisjon lisas, et lehttoodete tootjad ja varbmaterjali tootjad ei ole samad ja et teisi on rohkem kui esimesi.

39 Neist kaalutlustest tuleneb, et vastupidi AGST väidetele on ühenduse institutsioonid uurinud – kooskõlas alusmääruse nõudega välistada kogu kahju, mis tuleneb teistest teguritest kui subsideeritud import –, kas ühenduse tööstusharu poolt subsiidiumivastase menetluse raames esitatud andmeid võis mõjutada sulami hinnalisa süsteemi kooskõlastatud kohaldamine lehttoodete tootjate poolt.

40 Oma argumentide toetuseks väidab AGST, et esialgse määruse põhjendused 209–216, millega komisjon lükkas tagasi India tootjate väited sulami hinnalisa kartelli olemasolu kohta, vastavad tervikuna määruse nr 2450/98 põhjendustele 43, 46 ja 47, mille osas sedastas Esimese Astme Kohus eespool viidatud otsuses Mukand jt *vs.* nõukogu, et need sisaldavad ilmset kaalutlusviga.

41 Kohtuasja toimikust nähtub, et määrused nr 1599/1999 ja nr 2450/98 käsitlevad selliseid roostevabast terasest tooteid, mis kuuluvad varbmaterjali hulka. Ka ei ole vaidlustatud seda, et roostevaba terastraadi puhul kohaldatava sulami hinnalisa määrasid terasvarbade tootjad kindlaks samal viisil, korrutades lehttoodetele kohaldatava sulami hinnalisa koefitsiendiga 1,35.

42 Seega on vaja välja selgitada, kas lehttoodete tootjate konkurentsivastane tegevus seoses sulami hinnalisa kooskõlastatud kohaldamisega oli roostevaba terastraadi sektori seisukohalt teadaolev tegur alusmääruse artikli 8 lõike 7 tähenduses.

43 AGST-i poolt välja toodud Esimese Astme Kohtu eespool viidatud otsus Mukand jt *vs.* nõukogu käsitleb konkurentsivastast kokkulepet selle sulami hinnalisa summas, mida ühenduse tootjad kohaldasid roostevabast terasest lehttoodete puhul ja mis mõjutas oluliselt terasvarbade hinda ning tingis selle tõusu, muutes hinna ühenduse tööstusharule tekitatud kahju kindlaksmääramise seisukohalt ebausaldusväärseks.

44 Mainitud otsuses leidis Esimese Astme Kohus, et kuigi ei olnud tõendatud, et roostevabast terasest varbade lõplik müügihind otsustati ühenduse tootjate kokkuleppel, jätsid ühenduse institutsioonid peale subsideeritud impordi arvestamata muu teadaoleva teguriga, mis oleks võinud ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustada, kuna nad ei arvestanud roostevabast terasest varbade ühenduse tootjate ühtse ja väljakujunenud tööstustavaga, mille objektiivne tagajärg oli lehttoodete tootjate vahelise kokkuleppega saavutatud kunstliku hinnatõusu automaatne ülekandumine roostevabast terasest varbade turule.

45 Seega tuleb uurida, kas sulami hinnalisa kooskõlastatud kohaldamine lehttoodete tootjate poolt, mis võis Esimese Astme Kohtu eespool viidatud otsuses Mukand jt *vs.* nõukogu väljendatud hinnangul oluliselt mõjutada roostevabast terasest varbade hinda, võis samal viisil mõjutada roostevaba terastraadi hinda alusmääruse artikli 8 lõike 7 tähenduses.

46 Seoses sellega tuleb tõdeda, et ühenduse institutsioonid märkisid, et sulami hinnalisa arvestati roostevaba terastraadi puhul juba lõpliku hinna osana.

47 Ühenduse institutsioonide sõnul moodustas sulami hinnalisa uurimise toimumise ajal keskmiselt vähem kui 5% nende toodete kaalutud keskmisest netohinnast. Isegi kui oletada, et sulami hinnalisa suurust mõjutas lehttoodete tootjate konkurentsivastane käitumine, oli sulami hinnalisa kunstliku suurendamise mõju roostevaba terastraadi kaalutud keskmisele hinnale nii vähene, et ei saanud seada kahtluse alla nende hindade usaldusväärsust.

48 AGST väidab, et kui roostevabast terasest varbade puhul tõstis sulami hinnalisa kunstlikult nende hinda, kuna see korrutati tulemikoefitsiendiga 1,35, siis tõstis see vältimatult kunstlikult ka roostevaba terastraadi hinda. AGST väitis kohtuistungil, et sulami hinnalisa oli roostevaba terastraadi puhul uurimisperioodil igal juhul suurem kui komisjoni pakutud 4% või 5%.

49 AGST sõnul märkisid eksportivad tootjad haldusmenetluses, et ühenduse tootjad, kes kohaldasid terastraadi puhul sulami hinnalisa, määrasid selle suuruse vastupidi terasvarbade tootjatele, korrutades lehttoodetele kohaldatava sulami hinnalisa koefitsiendiga 1,35, mille objektiivne tagajärg oli lehttoodete tootjate vahelise kokku-

leppega saavutatud kunstliku hinnatõusu automaatne ülekandumine roostevabast terasest varbade turule.

50 AGST ei ole siiski esitanud ühtki tõendit selle kohta, et lehttoodete hinna ja roostevaba terastraadi hinna arengus oleks paralleelseid jooni tulenevalt tulemikoefitsiendi 1,35 kokkulepitud kohaldamisest terastraadi tootjate poolt lehttoodetele kohaldatavale sulami hinnalisale, mis võiks osutada sellele, et lehttoodete tootjate konkurentsivastasel käitumisel võis olla roostevaba terastraadi hinnatasemele olulisi tagajärgi, mis oleks muutnud selle kunstlikult kõrgemaks.

51 Ühenduse institutsioonid ei jätnud põhikohtuasjas arvestamata sellise teadaoleva teguriga nagu sulami hinnalisa süsteemi kohaldamine. Asjaomased institutsioonid uurisid sulami hinnalisa kohaldamise tegurit ja otsustasid, et sellel on lõpliku hinna seisukohalt vaid vähene osakaal. Sellises olukorras peab pool, kes väidab, et määrus on kehtetu, esitama tõendid selle kohta, et sulami hinnalisa kooskõlastatud kohaldamine lehttoodete tootjate poolt võis olla nii olulise mõjuga, et roostevaba terastraadi lõplikku hinda ei saanud enam kasutada ühenduse tööstusharule tekkinud kahju ning selle kahju ja subsideeritud impordi vahelise põhjusliku seose tuvastamiseks.

52 Toimik ei sisalda aga ühtki tõendit, mille alusel võiks tuvastada, et ühenduse institutsioonid tegid ilmse kaalutlusvea, kui nad tuginesid kahju ja selle kahju ning subsideeritud impordi vahelise põhjusliku seose tuvastamisel sellele, et peale impordi puudusid muud tegurid – mis põhjustasid aga AGST-i väitel samal ajal kahju ühenduse tööstusharule.

53 Väites, et Esimese Astme Kohtu poolt eespool viidatud otsuses Mukand jt *vs.* nõukogu sedastatut tuleb kohaldada määruse nr 1599/1999 suhtes, kuna roostevaba terastraat nagu ka roostevabast terasest varbad kuuluvad nn varbmaterjali hulka, tugines AGST üksnes sellele kohtuotsusele ja lisaks sulami hinnalisa arvestamise sarnasusele mainitud toodete puhul.

54 Esitatud ei ole ühtki tõendit selle kohta, et sulami hinnalisa kooskõlastatud kohaldamine lehttoodetele oleks kaasa toonud roostevaba terastraadi üldise hinnataseme tõusu, nii et viimatimainitud toote lõplikku hinda ei saaks pidada usaldusväärseks näitajaks ühenduse tööstusharule subsideeritud impordi tõttu tekkinud kahju tuvastamiseks.

55 Eelnevast tuleneb, et esitatud küsimuse uurimine ei toonud esile määruse nr 1599/1999 kehtivust mõjutavaid asjaolusid.

Kohtukulud

56 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Esitatud küsimuse uurimine ei toonud esile nõukogu 12. juuli 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1599/1999 (millega kehtestatakse Indiast pärit vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Korea Vabariigist pärit vähemalt 1 mm läbimõõduga roostevaba terastraadi osas) kehtivust mõjutavaid asjaolusid.

Allkirjad